

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 005379 10 U
Dana, 04.07.2012. godine

Okružni sud u Banjaluci, po sudiji pojedincu Bošnjak-Glizijan Ljiljani, uz učeske Zubović Ljiljane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Transparency International Bosne i Hercegovine“ (u daljem tekstu: tužilac), zastupano po punomoćniku [redacted] advokatu, protiv Ministarstva finansija Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), po zahtjevu za izvršenje presude ovog suda broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine, dana 04.07.2012. godine donio je

RJEŠENJE

Zahtjev za izvršenje presude se odbacuje.

Obrazloženje

Tužbom, zaprimljenom u ovom sudu dana 27.10.2010. godine, tužilac je zatražio od suda da, u smislu člana 52. Zakona o upravnim sporovima, donese akt koji će zamijeniti u potpunosti upravni akt tuženog, navodeći da tuženi nije donio akt u smislu člana 50. ZUS-a, te odlučio o zahtjevu tužioca, kako mu je naloženo presudom Okružnog suda u Banjaluci od 27.09.2010. godine. Tužilac je u tužbi označio da traži izvršenje presude broj 11 0 U 002634 10 U od 27.09.2010. godine, ali je očigledno da je pogrešno naveo broj presude, budući da se ta presuda odnosi na sasvim drugi predmet, a da je presudom broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine uvažena tužba i tuženom naloženo da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema te presude, odluči o žalbi i zahtjevu tužioca, koja je inače donesena u postupku „čutanja administracija“, budući da tuženi nije odlučio o zahtjevu tužioca od 13.11.2009. godine za pristup određenim informacijama. U tužbi tužilac navodi da je obaviješten od strane tuženog, aktom broj 06.07/017-392-1/10 od 14.10.2010. godine, u kojem je tuženi iznio svoj stav u vezi sa donesenom presudom, da ne raspolaze traženom informacijom, zbog čega nije nadležan da postupi po zahtjevu tužioca. Tužilac navodi da je to obavještenje primio 18.11.2010. godine. Kako tuženi nema namjeru da postupi u izvršenju presude, to tužilac smatra da nije potrebno ni tražiti donošenje akta u izvršenju presude, zbog očitog stava tuženog, zbog čega je zatražio da sud umjesto tuženog donese akt po njegovom zahtjevu.

Razmotrivši tužbu po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio, kao u dispozitivu ovog rješenja, iz sljedećih razloga:

Iz tužbe i njenih priloga se zaključuje da je ovaj sud donio presudu broj: 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine, kojom je uvažio tužbu tužioca, a tuženom naložio da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, po prijemu te presude, odluči o zahtjevu, odnosno žalbi tužioca, s obzirom da je utvrdio da tuženi nije donio nikakav akt po

zahtjevu tužioca za pristup informacijama, a nakon utvrđenja da su se stekli uslovi za podnošenje tužbe zbog "ćutanja administracije".

Iz dopisa tuženog broj 06.07/017-392-1/10 od 14.10.2010. godine, upućeno tužiocu proizlazi da je tuženi dostavio zahtjev tužioca dana 20.11.2009. godine Vladi Republike Srpske, kao nadležnom organu, koji raspolaže traženim informacijama, te da se "eventualno" to njegovo obavještenje tužiocu (od 14.10.2010. godine) prihvati kao odluka o zahtjevu.

Iz navoda tužbe proizlazi zaključak tužioca da tuženi neće odlučivati o njegovom zahtjevu, radi čega je i podnio zahtjev sudu za donošenje odluke umjesto tuženog.

Uvidom u spis predmeta ovog suda broj: 11 0 U 002645 10 U utvrđuje se da je tuženi presudu ovog suda primio 05.10.2010. godine, po kojoj je trebao donijeti odluku o zahtjevu do, najkasnije 04.11.2010. godine, a potom odlučiti i o eventualnoj žalbi tužioca.

Međutim, tužilac je ovom sudu podnio tužbu 27.10.2010. godine, tražeći da sud postupi na način propisan članom 52. ZUS-a, sa ubjedenjem da tuženi i neće odlučivati o zahtjevu. Navedenom odredbom je predviđeno da ukoliko nadležni organ postigne poništenja upravnog akta ne donese novi upravni akt u propisanom roku, ili akt o izvršenju presude donese na osnovu člana 31. stava 4. tog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese akt u za 15 dana od tog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda, koji je donio presudu.

Evidentno je da tužilac nije tražio donošenje akta tuženog na način propisan prethodnim članom, niti mu je ostavio rok od naknadnih 15 dana, koji se ima računati od protoku prethodnih 30 dana (krajnji rok za izvršenje presude) i od dana primita podneska tužioca, već je tužbu sudu podnio 27.10.2010. godine, a tako i nije ispunio uslove za intervenciju suda po članu 52. ZUS-a, zbog čega je njegov zahtjev valjano odbaciti, kao preuranjen.

Ipak valja dodati da se obavještenje tuženog od 14.10.2010. godine ima smatrati aktom tuženog, kojim je zahtjev odbijen, međutim, to obavještenje nema karakter konačnog upravnog akta, shodno članu 14. stavu 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 20/01), jer se protiv tog akta može izjaviti žalba, a navedeni zakon ima prioritet u odnosu na ostale propise, koji se primjenjuju u upravnom postupku. Zato tužiocu ostaje mogućnost da protiv obavještenja tuženog od 14.10.2010. godine podnese žalbu tuženom, a nakon prijema ove odluke.

Za
Z
Miljana

